

ONDERSTEUNING VE IN NOORD-HOLLAND: EEN (Z)WENKEND PERSPECTIEF ?

Met als uitgangspunt een contractgebonden, fusiegerichte samenwerking meende het Werkbestuur zijn Implementatieplan zo stevig verankerd te hebben, dat alle aspecten van reorganisatie zodanig verantwoord en controleerbaar waren ingepland, dat alle betrokkenen (besturen, directies, personeel, overheid en vraagzijde) vanuit een redelijk open start-situatie in uiterlijk 26 weken een gezamenlijk gedragen reorganisatie tot stand zouden kunnen brengen. In die zin was het Implementatieplan weliswaar aan tien voorwaarden gebonden, waaronder een bestuurlijke en organisatorische structuur en hoofdlijnen voor beleid & statuten, maar waren er nog geen mensen & middelen, produkten of diensten in beperkende zin, centraal of decentraal ingezet.

In een eerste bespreking met Gedeputeerde Staten bleek die essentie onvoldoende te zijn overgekomen. Het voorstel was niet, wat GS voor ogen stond. Geluiden uit het veld en politieke perspectieven hebben het standpunt van GS nog eens extra geprononceerd. Niet zozeer de voorgelegde notities kwamen aan de orde, alswel de bestuurlijke en uitvoerende stagnatie van de laatste jaren, het gebrek aan afstemming en samenhang, niet nader genuanceerde kwalificaties vanuit het veld en de politieke onzekerheid over de kerntaken van het provinciaal bestuur.

GS-overwegingen

1. Aanbod staat te ver weg van de vraag
2. De betrokkenheid van het uitvoerend werk is niet duidelijk
3. Het uitvoerend werk is zeer negatief over de kwaliteit van het aanbod
4. Personeel moet minder praten over rechtspositie; meer over werkinhoud

GS-voorwaarden

1. Decentraal sterke units
2. Provinciale coördinatie, administratie & specialisatie / klein bureau
3. Accordering vraagzijde belangrijker dan accordering stichtingen
4. Personeel zoveel mogelijk decentraal ingezet, maar flexibel plaatsbaar
5. Aantoonbare rendements-winst bij provinciale plaatsing
4. Half januari organisatie-voorstel; 1 juli'93 fusie

Twee GS-opties

1. Het lukt alsnog een gezamenlijk gedragen organisatie-voorstel te doen: Start per 1-1-93; fusie per 1-7-93.
2. Het lukt niet: De Provincie zal rijksmiddelen naar REC's doorsluizen het PSVE-subsidie plaatsen in de uitkomst van de Strategie-discussie.

Het Werkbestuur meende, met zijn voorgelegde Implementatieplan en de daarbij gestelde voorwaarden een zodanige aanzet voor de fusie te hebben gegeven, dat zowel aan de hoofdvoorwaarde van de Provincie, t.w.: één rechtspersoonlijke partner voor overleg, uitvoering & beheer van het VE-beleid met ingang van 1 januari 1993, alswel aan de intentieverklaring van de Fusie-partners en de uiterst legitieme zorgvuldigheidswensen van het personeel tegemoet gekomen was. Daarbij bood het Implementatieplan ruime mogelijkheden voor de cliënten van de ondersteuning om bij de ontwikkeling van deelplannen, zowel inhoudelijke als organisatorische bijdragen te leveren.

Het Werkbestuur heeft begrepen, dat het niet de intentie van GS is, bij het mislukken van een fusie het PSVE in 1993 te liquideren. Mogelijk zal wel een afgeslankte vorm worden voorgestaan. Bij de realisering daarvan zal dan een termijn van enige jaren in acht genomen worden.

Het Werkbestuur heeft eveneens begrepen, dat er voor werkgevers en werknemers van de REC's een onacceptabele afvloeiingsproblematiek gaat ontstaan wanneer er een enige jaren na een fusie substantiële vermindering van subsidie zal plaatsvinden, omdat geen "rits-model" kan worden gehanteerd. Het RPBO schrijft een Dienstjaar/Leeftijd-procedure voor, waardoor de positie van oorspronkelijke REC-medewerkenden ernstig gevaar kan lopen. De Provincie zou daar geen bijzondere regeling voor willen treffen. Medewerkenden mag echter bij fusie niet als voorwaarde voor plaatsing worden gesteld, het afstand doen van opgebouwde rechten zonder dat daar een redelijke en gezamenlijk overeengekomen compensatie tegenover staat.

Het Werkbestuur heeft bij nadere analyse van de standpunten der betrokken partijen zodanige, conflicterende verwachtingen geconstateerd, dat een verantwoorde volvoering van de taakopdracht binnen de daarvoor toegedachte tijd onmogelijk geacht moet worden, immers:

1. Binnen 5 maanden zou een vastgelopen fusieoverleg vlotgetrokken moeten worden en worden afgerond zonder de continuïteit van het werk in gevaar te brengen.
2. Het fusie-voorstel zou niet alleen een organisatorische, maar ook een inhoudelijke component moeten bevatten, hetgeen niet alleen een nadere analyse van de door Spectra geconstateerde aansluitingsproblemen van het aanbod op de vraag vereist, maar ook een taxonomische evaluatie van het aanbod en het productieproces.
3. Het reguliere personeelsbeleid zou zodanig moeten worden gewijzigd, dat er meer mogelijkheden voor een flexibele inzet van personeel via project-aanstellingen zouden ontstaan.
4. Naast de Sociale Partners die bij voornemens tot fusie bij de werkzaamheden dienen te worden betrokken, zouden ook de cliënten van de organisaties zodanig in de plan-ontwikkeling moeten kunnen participeren, dat zij zich medeverantwoordelijk zouden weten voor de nieuwe organisatie, zowel inhoudelijk als bestuurlijk.

Het Werkbestuur betreurt, dat deze verwachtingen niet bij de taakopdracht zijn geëxpliciteerd en dat de uitkomst van een bestuurlijk overleg van GS met de Fusiestuurgroep in mei 1992 niet zo duidelijk was overgekomen als het schriftelijk verslag dat in december 1992 werd overhandigd, zou doen vermoeden.

De leden van het Werkbestuur hebben van het overleg met GS verslag gedaan in de afzonderlijke besturen en op basis van de reacties de twee opties van GS benaderd, in een uiterste poging, de organisatie-problematiek van de VE-ondersteuning in een gezamenlijke verantwoordelijkheid van subsidiegever, veld en instellingen op te lossen.

De reacties van de besturen waren zo divers, dat een fusie als werd voorgestaan niet meer wenselijk geacht wordt als doel op korte termijn. Niet de rechtspersoon an sich blijkt prioriteit te kunnen houden, maar de kwaliteits-ontwikkeling van het werk en de aansluiting bij het veld. Dat beperkt weliswaar de uitwerking van de twee opties, maar hoeft op zich de continuering van de op kwaliteit-gerichte samenwerking niet te blokkeren.

Twee GS-opties

1. Het lukt alsnog een gezamenlijk gedragen organisatie-voorstel te doen:
Start per 1-1-93; fusie per 1-7-93.
2. Het lukt niet: De Provincie zal rijksmiddelen naar REC's doorsluizen
het PSVE-subsidie plaatsen in de uitkomst van de Strategie-discussie.

Optie 1:

Een fusie lijkt vooralsnog niet haalbaar, doch hoeft niet uitgesloten te worden.

De REC's gaan een contractuele samenwerking aan, met een gezamenlijke administratie en coördinatie, gericht op een samenhangend aanbod en een op de behoefte afgestemd produkt dat in direct overleg met de vraagzijde wordt ontwikkeld.

De REC's kunnen op basis van gezamenlijk ontwikkelde projekt-modules mensen en middelen van het PSVE incidenteel ter beschikking krijgen, of bij gebleken behoefte aan een structurele arbeidsplaats een PSVE-medewerkende op detacheringbasis.

Het PSVE richt zich als VE-platform-coördinator op

1. een gestructureerde en gefaseerde overheveling van mensen en middelen naar de REC's;
2. innovatie & deskundigheidsbevordering van de VE-ondersteuning;
3. de gezamenlijke administratie en coördinatie van de VE-ondersteuning.

Optie 2:

De REC's en het PSVE gaan hun eigen weg, waarbij het PSVE zich richt op enerzijds het ontwikkelen van een specifiek markt-gericht aanbod en anderzijds op het overhevelen van mensen en middelen naar collega-instellingen als REC's, IMCO en anderen.

Het Werkbestuur hoopt met het aan GS voorleggen van zijn gedachten, zodanig politiek krediet te krijgen, dat het in de gezamenlijke bespreking van deze impasse met besturen, directies en personeel van de instellingen op 17 december 1992, een redelijk perspectief kan bieden.

Zaanstad, 15 december 1992,
Het Werkbestuur.